

AMERIČKI PRAVNI INSTITUT / THE AMERICAN LAW INSTITUTE

TRANSNACIONALNA NELIKVIDNOST:
SURADNJA IZMEĐU ZEMALJA NAFTA-e
PRINCIPI SURADNJE
IZMEĐU ZEMALJA
NAFTA-e

Smjernice primjenjive za komunikaciju između sudova u prekograničnim slučajevima

Usvojio i objavio

AMERIČKI PRAVNI INSTITUT / THE AMERICAN LAW INSTITUTE

U WASHINGTONU, D.C.

16. svibanj 2000.

The Executive Office

The American Law Institute

4025 Chestnut Street

Philadelphia, Pennsylvania 19104-3099

Telefon: (215) 243-1600 • Telefaks: (215) 243-1636

E-mail: ali@ali.org • Web stranice: <http://www.ali.org>

© The American Law Institute – www.ali.org

Smjernice primjenjive za komunikaciju između sudova u prekograničnim slučajevima

Uvod:

Jedan od najvažnijih elemenata suradnje u prekograničnim slučajevima odnosi se na komunikaciju između administrativnih organa zemalja koje su u te procese uključene. Zbog važnosti sudova u postupcima vezanim uz nelikvidnost i reorganizaciju, od još veće je važnosti da nadzorni sudovi budu u mogućnosti koordinirati svoje aktivnosti kako bi osigurali maksimalne moguće beneficije za dionike inicijativa koje imaju financijskih problema povezanih sa slučajem.

Namjera je ovih smjernica poboljšati koordinaciju i harmonizaciju postupaka vezanih uz nelikvidnost koji uključuju više zemalja, kroz komunikaciju među uključenim jurisdikcijama. Izravna komunikacija sudaca sa sucima ili likvidatorima/upraviteljima u stranoj zemlji međutim, pokreće pitanje kredibiliteta i pravilnih postupaka. Već i sam kontekst kod parbenika (parbenih stranaka) lako može dovesti do zabrinutosti, ukoliko čitav postupak nije transparentan i očito pravedan. Stoga je pitanje komunikacije među sudovima u prekograničnim slučajevima još važnije i osjetljivije nego kada je riječ o domaćim slučajevima.

Ovim se smjernicama potiče ostvarivanje takve komunikacije, a ona se usmjerava kroz transparentne postupke. Smjernicama se želi omogućiti brza komunikacija u sporovima vezanim uz nelikvidnost koji su u tijeku, a istovremeno svim zainteresiranim stranama osigurati propisani postupak.

S obzirom na vrlo različita pravila koja određuju komunikaciju sa sudovima i između njih u Meksiku, ovim se smjernicama trenutno razmatra isključivo njihova primjena između Kanade i Sjedinjenih Američkih Država. Ipak, Meksički sud može donijeti odluku o

usvajanju nekih ili svih ovih smjernica za komunikaciju *sindico*-a sa stranim likvidatorima/upraviteljima ili sudovima. Sud koji namjerava koristiti ove smjernice – dijelom ili u potpunosti, sa ili bez izmjena – trebao bi ih formalno usvojiti prije no što ih počne primjenjivati. Svoje prihvaćanje ovih smjernica sud može uvjetovati, ili proglasiti privremenim do njihovog prihvaćanja od strane drugih zainteresiranih sudova. Sud koji usvoji smjernice može svoje usvajanje ili nastavljanje te prakse uvjetovati usvajanjem smjernica od strane drugog suda u znatnoj mjeri sličnom obliku, kako bi osigurao da suci, odvjetnici i strane u postupku ne budu izložene različitim standardima ponašanja. Smjernice bi trebalo usvojiti nakon što se stranke i odvjetnici obavijeste, u skladu s lokalnim postupcima, kako bi to bio slučaj s bilo kakvim važnim proceduralnim odlukama pod sličnim okolnostima. Ukoliko je komunikacija s drugim Sudovima hitno potrebna, treba primijeniti lokalne procedure, uključujući i propise o slanju obavijesti, koje se koriste u hitnim ili žurnim situacijama. U to valja uključiti, ukoliko je primjereno, početni period efektivnosti, nakon kojega bi uslijedilo dodatno razmatranje Smjernica. Pitanja vezana uz strane koje imaju pravo na takvu obavijest (npr. sve strane, ili reprezentativne strane, ili reprezentativni odvjetnici) i prirodi Sudskog razmatranja prigovora (npr. sa ili bez saslušanja) rukovode se pravilima o vođenju postupaka unutar svake sudske nadležnosti (jurisdikcije) i njima se ove Smjernice ne bave.

Smjernice nisu zamišljene kao statične; već ih treba prilagođavati i modificirati u skladu s okolnostima pojedinačnih slučajeva, mijenjati i razvijati kako međunarodna zajednica koja se bavi stečajevima stiče iskustvo u radu s njima. Smjernice treba primjenjivati jedino na način koji je konzistentan s lokalnim postupcima i lokalnim etičkim normama. One se ne bave pojedinostima obavješćivanja i postupaka koji ovise o zakonima i praksi u svakom sudstvu.

Međutim, ove Smjernice predstavljaju pristupe koji će najvjerojatnije biti od velike koristi u donošenju efikasnih i pravednih odluka u slučajevima prekogranične nelikvidnosti. Njihova upotreba, uz modifikacije i uvjete koji odgovaraju pojedinačnom slučaju, stoga se preporučuje.

Smjernica 1

Osim u slučajevima hitnosti, prije ostvarivanja komunikacije s drugim sudom, sud se treba uvjeriti kako je ta komunikacija u skladu sa svim pravilima o provođenju postupka primjenjivim u matičnoj državi. Ukoliko sud namjerava primijeniti ove smjernice, (u cjelini ili djelomično, sa ili bez izmjena), smjernice koje će se koristiti trebalo bi, kad kod je to moguće, formalno usvojiti prije njihove primjene. Usklađivanje smjernica između sudova je poželjno, a službenici/dužnosnici oba suda mogu komunicirati u skladu sa Smjernicom 8(d) vezano uz primjenu i provedbu Smjernica.

Smjernica 2

Sud može komunicirati s drugim sudom o pitanjima vezanim uz postupke koje vodi u svrhu koordiniranja i harmoniziranja postupaka pred tim sudom s postupcima u nadležnosti drugog suda.

Smjernica 3

Sud može komunicirati s likvidatorom/stečajnim upraviteljem koji djeluje u sklopu drugog suda ili ovlaštenim predstavnikom drugog suda vezano uz koordinaciju i harmonizaciju postupaka koje vodi sa postupcima u nadležnosti drugog suda.

Smjernica 4

Sud može dozvoliti propisno ovlaštenom likvidatoru/stečajnom upravitelju da izravno komunicira sa stranim sudom ukoliko to taj sud odobri, ili preko likvidatora/stečajnog upravitelja u drugom sudu, ili preko ovlaštenog predstavnika stranog suda, prema uvjetima koje sud odredi kao prikladne.

Smjernica 5

Strani sud ili ovlašteni predstavnik stranog suda, ili strani likvidator/stečajni upravitelj može zatražiti komunikaciju od suda. U tom slučaju sud treba odgovoriti izravno ukoliko je komunikaciju pokrenuo strani sud (slijedeći Smjernicu 7 u slučaju dvosmjerne komunikacije), odnosno ili izravno ili preko ovlaštenog predstavnika suda ili propisno ovlaštenog likvidatora/stečajnog upravitelja, ukoliko je komunikaciju pokrenuo strani likvidator/stečajni upravitelj, u skladu s lokalnim pravilima vezanim uz *ex parte* komunikaciju.

Smjernica 6

Komunikacija jednog suda s drugim može se odvijati od strane suda, ili kroz sud:

(a) izravnim slanjem ili prenošenjem kopija formalnih naloga, prosudbi, mišljenja, obrazloženja odluka, odobrenja, transkripata sudskih postupaka, ili drugih dokumenata drugom sudu, uz prethodnu obavijest odvjetnicima zainteresiranih strana, na način koji sud smatra prikladnim.

(b) upućivanjem odvjetnika ili domaćeg ili stranog likvidatora/stečajnog upravitelja da prenese ili dostavi kopije dokumenata, pismenih obrazloženja, izjava danih pod zakletvom, *factuma*, sažetaka, ili drugih dokumenata koje jedan sud arhivira ili treba arhivirati za drugi sud, na način koji je prikladan i pruža prethodnu obavijest odvjetnicima zainteresiranim strana na način koji sud smatra prikladnim.

(c) sudjelovanjem u dvosmjernoj komunikaciji s drugim sudom putem telefona, video konferencijskog poziva, ili drugog elektroničkog medija, u kojem slučaju treba primijeniti Smjernicu 7.

Smjernica 7

U slučaju komunikacije između sudova u skladu sa Smjernicama 2 i 5 putem telefona ili video konferencijskog poziva ili drugog elektroničkom medija, a ukoliko neki od dva suda ne odredi drugačije:

(a) odvjetnici svih zainteresiranih strana trebaju imati pravo da osobno prisustvuju komunikaciji; te se sve strane trebaju unaprijed obavijestiti o njoj, u skladu s pravilima o vođenju postupaka primjenjivim na svakom od sudova;

(b) komunikacija između sudova treba se snimati, a može ju se i transkribirati. Prema snimci obavljene komunikacije može se pripremiti pisani transkript, koji uz odobrenje oba suda treba smatrati službenim transkriptom obavljene komunikacije;

(c) kopije bilo koje snimke obavljene komunikacije, bilo kojeg transkripta komunikacije koji je pripremljen prema uputama jednog od sudova, kao i kopije bilo kojeg službenog transkripta sastavljenog prema snimci moraju se čuvati kao dio sastavni dio arhiva sudskog postupka, i biti na raspolaganju odvjetnicima svih strana obaju sudova, u skladu s uputama o tajnosti podataka kako ih sudovi odrede; i

(d) vrijeme i mjesto odvijanja komunikacije među sudovima trebaju se odrediti na zadovoljstvo oba suda. Osoblje osim sudaca na svakom od sudova može slobodno međusobno komunicirati kako bi izvršili odgovarajuće pripreme za komunikaciju među sudovima. Nema potrebe da odvjetnici sudjeluju u dogovorima, osim ukoliko jedan od sudova tako odluči.

Smjernica 8

U slučaju komunikacije između suda i ovlaštenog predstavnika stranog suda ili stranog likvidatora/stečajnog upravitelja u skladu sa Smjernicama 3 i 5 putem telefona, video konferencijskog poziva ili drugog elektroničkog medija, a ukoliko sud drugačije ne odredi:

(a) Odvjetnici svih strana u sporu trebaju imati pravo osobno prisustvovati tijekom komunikacije. Sve strane treba unaprijed obavijestiti o komunikaciji, u skladu s pravilima o postupku koja se primjenjuju na svakom sudu;

(b) komunikaciju treba snimati, a može ju se i transkribirati. Prema snimci obavljene komunikacije može se pripremiti pisani transkript, koji se uz odobrenje suda može smatrati službenim transkriptom obavljene komunikacije;

(c) Kopije bilo koje snimke obavljene komunikacije, bilo kojeg transkripta komunikacije koji je pripremljen prema uputi suda, kao i kopije bilo kojeg službenog transkripta sastavljenog prema snimci moraju se čuvati kao dio sastavni dio arhiva sudskog postupka, i biti na raspolaganju drugom sudu i odvjetnicima svih strana obaju sudova, u skladu s uputama o tajnosti podataka kako ih sudovi odrede; i

(d) vrijeme i mjesto odvijanja komunikacije trebaju se odrediti na zadovoljstvo suda. Osoblje suda osim sudaca može slobodno komunicirati s ovlaštenim predstavnikom stranog suda ili stranim likvidatorom/stečajnim upraviteljem kako bi izvršili odgovarajuće pripreme za komunikaciju. Nema potrebe da odvjetnici sudjeluju u dogovorima, osim ukoliko jedan od sudova tako odluči.

Smjernica 9

Sud može provesti zajedničko saslušanje s drugim sudom. Vezano uz takvo zajedničko saslušanje sud bi trebao poduzeti sljedeće korake, ukoliko prethodno odobrenim protokolom koji se odnosi na takva zajednička saslušanja nije drugačije određeno ili predviđeno:

(a) Svaki od sudova treba biti u mogućnosti simultano slušati postupak koji se odvija na drugom sudu.

(b) Dokazni ili pisani materijali koji jesu ili će biti arhivirani na jednom sudu trebaju u skladu s uputama tog suda biti prosljeđeni drugom sudu, ili stavljeni na raspolaganje u elektronskom obliku u javno dostupnom sustavu prije početka sudske rasprave.

Prosljeđivanje tih materijala drugom sudu ili njihova javna dostupnost u elektronskom sustavu ne bi smjele stranu koja arhivira materijal na jednom sudu podvrgnuti nadležnosti drugog suda.

(c) Podnesci ili molbe od strane predstavnika bilo koje strane trebaju se podnositi samo onom sudu pred kojim se predstavnik koji daje podnesak pojavljuje, osim u slučaju da drugi sud da posebnu dozvolu tom predstavniku za podnošenje molbi ili podnesaka.

(d) U skladu sa Smjernicom 7(b), sud mora imati pravo komunicirati s drugim sudom prije zajedničkog saslušanja, u prisutnosti odvjetnika ili bez njih, kako bi utvrdili smjernice za ispravno sastavljanje podnesaka i donošenje odluka od strane sudova, i

koordiniranje i rješavanje bilo kojih proceduralnih, administrativnih, ili preliminarnih pitanja vezanih uz zajedničko saslušanje.

(e) U skladu sa Smjernicom 7(b), sud nakon zajedničkog saslušanja treba imati pravo komunicirati s drugim sudom, uz prisutnost odvjetnika ili bez njih, kako bi odredio mogu li oba suda provesti koordinirane upute, i uskladiti i razriješiti bilo koja proceduralna pitanja ili pitanja od manje važnosti vezana uz zajedničko saslušanje.

Smjernica 10

Sud bi trebao, osim u slučajevima kada postoji opravdani i neosporivi prigovor, a i tada samo u mjeri za koju je taj prigovor valjan, priznati i prihvatiti odredbe statuta, statutarnih ili administrativnih odredbi i pravila suda opće primjene kao autentične, i primjenjive na postupke u nadležnosti drugog suda bez potrebe za daljnjim dokazivanjem i tumačenjem.

Smjernica 11

Sud bi trebao, osim u slučajevima kada postoji opravdani i neosporivi prigovor, a i tada samo u mjeri u kojoj se taj prigovor odnosi, prihvatiti da su nalozi u postupcima u nadležnosti drugog suda doneseni ispravno, uneseni na datume ili oko tih datuma, te prihvatiti da za te Naloge nisu potrebni dodatni dokazi ili tumačenja u svrhu postupka koji je pred sudom, uz sve rezervacije koje suda smatra opravdanim, a koje su vezane uz postupak kroz podnošenje žalbe ili revizije.

Smjernica 12

Sud može koordinirati postupke koji su pred njim s postupcima pred drugim sudom pomoću posebne Servisne liste (*Service List*) koja može uključiti strane koje imaju pravo biti obaviještene o postupcima pred sudom, a koje su u nadležnosti drugog suda ("Nerezidentne strane"). Sve obavijesti, molbe, prijedlozi i drugi materijali koji se koriste u postupku pred sudom mogu se po nalogu učiniti dostupnima ili dostavljeni Nerezidentnim stranama, na način da se ti materijali učine dostupnim u elektronskom obliku u sistemu s javnim pristupom, ili slanjem faksom, preporučenom poštom, kurirskom dostavom, ili na drugi način koji sud odredi, u skladu s postupcima koji se na sudu primjenjuju.

Smjernica 13

Sud može izdati Nalog ili Upute kojima dopušta stranom likvidatoru/stečajnom upravitelju ili predstavniku vjerovnika u postupku u nadležnosti drugog suda ili ovlaštenom predstavniku suda na drugom sudu da se pojave i obrate sudu, bez da time potpadnu pod nadležnost tog suda.

Smjernica 14

Sud može odrediti da se bilo koja odgoda postupka, a koja utječe na strane koje u njemu sudjeluju, u skladu s daljnjim nalogima suda, neće odnositi na molbe ili prijedloge koje su strane iznijele pred drugi sud, ili da se izda odobrenje kojim bi se stranama dozvolilo da izađu s takvim molbama ili prijedlozima pred drugi sud pod uvjetima koje odredi. Komunikacija između sudova u skladu sa Smjericama 6 i 7 o tome može se odvijati ukoliko molba ili prijedlog izneseni pred sud utječu ili bi mogli utjecati na pitanja ili postupke na sudu pod drugom jurisdikcijom.

Smjernica 15

Sud može komunicirati sa sudom pod drugom jurisdikcijom, ili s ovlaštenim predstavnikom takvog suda na način propisan ovim Smjernicama, sa svrhom koordiniranja i usklađivanja postupaka koji se pred njim vode sa postupcima u nadležnosti drugog suda, neovisno o obliku postupaka koje taj sud ili drugi sud vode, kad god postoji zajednička crta među pitanjima i/ili strankama u postupcima. Sud bi trebao, u odsustvu snažnih razloga za protivno, komunicirati sa sudom pod drugom jurisdikcijom, kada interes pravde to zahtijeva.

Smjernica 16

Upute koje sud donese u skladu s ovim Smjernicama podliježu promjenama, izmjenama i nadopunama, koje sud odredi kao primjerene za goreopisane svrhe, te kako bi odrazile promjene i vremenski razvoj u postupcima pred njim i pred drugim sudom. Svaku je uputu moguće s vremena na vrijeme nadopuniti, izmijeniti, i preformulirati, a takve izmjene, dopune ili nove formulacije stupit će na snagu nakon što ih prihvate oba suda. Ukoliko jedan od sudova namjerava nadopuniti, promijeniti ili ukinuti Upute koje proizlaze iz ovih Smjernica u nedostatku zajedničkog odobrenja obaju sudova, sud bi druge sudove trebao obavijestiti o svojoj namjeri da to učini u razumnom roku.

Smjernica 17

Dogovori koje ove Smjernice razmatraju ne predstavljaju kompromis ili odricanje bilo kakvih ovlasti, odgovornosti ili nadležnosti suda, niti predstavljaju temeljno određenje bilo kojeg pitanja oko kojeg postoji polemika, a koji se nalazi pred jednim od sudova, niti odricanje bilo koje strane od njihovih temeljnih prava ili zahtjeva, niti se njima umanjuje učinak bilo kojeg od Naloga izdanog od strane jednog ili drugog suda.

© The American Law Institute – www.ali.org